

## ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(\*Ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἐπὶ τέλους ἡ κρίσις παρήλθε καὶ ἡ Ἰουλία ἤρχισεν οὐ μόνον νὰ ἀναλαμβάνη σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ τὰς διανοητικὰς τῆς δυνάμεις νὰ ἐπανακτῇ. Μίαν ἡμέραν παρεκάλεσε τὴν Βαλερίαν νὰ τῆς ἀναγνώσῃ ἅτι τι, ἀλλ' ἡ Βαλερία δὲν ἐνόησε τὸ ὄνομα τοῦ βιβλίου καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τῆς ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν. Τὴν ἐπομένῃν ὅμως ἡ ἄσθενής ἐπανελάβε τὴν παρακλήσιν τῆς καὶ τέλος ἐνόησε ἡ Βαλερία ὅτι ζητεῖ νὰ τῇ ἀναγνώσῃ ἐν τῶν συγγραμμάτων τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Κινουμένη ἐπίσης καὶ ἐκ τινος περιεργείας νὰ ἴδῃ τὴν νέαν ταύτην θρησκείαν καὶ ἐκ τοῦ σύγγγους, ἀπεφάσισε νὰ πράξῃ τὸ ζητούμενον. Διὸ καὶ καλίσασα τὴν Δρουσίλλην, τὴν διέταξε νὰ φέρῃ τὴν ἐν λόγῳ μεμβράνην, καὶ ἐκάθητε νὰ τὴν ἀναγνώσῃ μεγαλοφώνως χάριν τῆς Ἰουλίας. Ἦτο τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, καὶ ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὰ πρῶτα πέντε κεφάλαια, ἡ Βαλερία ἐπείσθη ὅτι οἱ λόγοι αὗτοί δὲν ἦσαν κοινοῦ ἀνθρώπου. Ἐξηκολούθησεν ἀναγινώσκουσα μὲ τόσον ἐνδιαφέρον καὶ προσοχήν, ὥστε δὲν παρετήρησεν ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι, οἵτινες εἰς αὐτὴν ἦσαν τόσοι ξένοι, εἰς τὴν Ἰουλίαν ἦσαν γνωστοὶ καὶ τὴν καθησύχασαν τόσο, ὥστε εἶχεν ἀποκοιμηθῇ. Οὕτως ἡ Βαλερία ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν μέχρι τέλους τοῦ χειρογράφου, ὁπότε σταματήσασα, παρετήρησε τὴν Ἰουλίαν κοιμωμένην.

— Ἡ ἀνάγνωσις φαίνεται νὰ ἦναι καθησυχαστικὸν διὰ τὴν κυρίαν σου, εἶπε τότε εἰς τὴν τυφλὴν Δρουσίλλην, ἥτις ἐκάθητο εἰς μίαν γωνίαν, διπλῶνουσα διάφορα πανία.

— Ἄ, ἐὰν ἡ κυρία μου ἠδύνατο νὰ ἐνόησῃ τὰς λέξεις, αὗται θὰ τῆς ἰάτρευον τὰς τεταραγμένας φρένας τῆς, ἀπήντησεν ἡ Δρουσίλλη.

— Τότε καλὸν θὰ ἦναι νὰ τῆς ἀναγινώσκω καθ' ἐκάστην, προσέθηκεν ἡ Βαλερία.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰσῆλθεν ἡ Κλαυδία, καὶ ἡ Βαλερία ἐρυθρίασεν ὅτι τὴν εὗρεν ἡ ἀδελφὴ τῆς μὲ σύγγραμμα χριστιανικὸν ἀνὰ χεῖρας. Ἡ Κλαυδία παρετήρησε τοῦτο ἀμέσως, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ θίξῃ τὸ ζήτημα, διὸ καὶ ἀπέφυγε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν Βαλερίαν. Ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν ἐπανελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἐκάλεσε τὴν Μύρτιν καὶ τὴν Δρουσίλλην καὶ αἱ τρεῖς χριστιαναὶ γονυπετήσασαι ἐδεήθησαν ἐνθέρμως ὑπὲρ τῆς Βαλερίας, ὅπως ὁ Θεὸς διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς, ὅπως οἱ λόγοι τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγε-

λίου, οὗς ἀνεγίνωσκε τελεσφορήσωσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς, καὶ ἔλθῃ καὶ αὐτὴ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Ἡ φορικτὴ εἶδησις, ἣν ἔφερεν ἐκ Ῥώμης ὁ δοῦλος τῆς Ἰουλίας, ἃν καὶ ἀπεσιωπῆθη εἰς τοὺς ἄλλους, μετεδόθη ὅμως ἐμπιστευτικῶς ὑπὸ τῆς Δρουσίλλης εἰς τὴν μικρὰν κοινότητα τῶν Χριστιανῶν ἐν Ἀθήναις, αὕτη δὲ ἀπεφάσισε νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ γεγονός καὶ εἰς τοὺς ἐν Κορίνθῳ πιστοὺς, διὰ νὰ ἦναι πρόητοιμασμένοι, ἃν τυχὸν ὁ διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἤθελε διαταχθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς Ῥώμης.

Ὁ Κλεομένης εἶχε γίνοι τόσον ἀγαπητὸς παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀθηνῶν, ὥστε ζητουμένου ἤδη ἐμπιστευτικοῦ ἀγγελιαφόρου ἐξελέγη αὐτὸς παμψηφεί νὰ κομίσῃ ἐπιστολὰς τοῦ Διονυσίου πρὸς τὴν ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίαν.

Ὁ γέρον Διμήτριος μεγάλως εὐχαριστήθη διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀγαπητοῦ του Κλεομένου, καὶ προθύμως συνήνεσε νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς υπηρεσίας εἰς τὴν ἀγοράν, ἃν καὶ ὁ παῖς τοῦ εἶχε καταστῇ πολὺ χρήσιμος, διὰ τῆς εὐγενείας του πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς καὶ τῆς ἐργατικότητός του.

Ἡ Ἐανθίππη ὅμως ἐπιμόνως ἀντεστάθη πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Κλεομένου εἰς Κόρινθον, φέρουσα μυρίας προφάσεις περὶ τῶν κινδύνων τοῦ ταξιδίου καὶ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἡλικίας του, ἕως ὅτου ἤρχισε καὶ ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Διμήτριος νὰ ὑποπεύωνται ὅτι ἔχει ἄλλο τι ἐλατήριον διὰ τὴν ἀντιλογίαν τῆς. Διὰ τοῦτο τῷ μάλλον ἀπεφάσισεν ὁ Κλεομένης νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ταξίδιον, διότι ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ Ἐανθίππη τοῦ εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἡ μήτηρ του ἔζη ἄλλοτε ἐν Κορίνθῳ, καὶ ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν νὰ τὴν ἀναζητήσῃ αὐτοῦ.

Ἀμα λοιπὸν ἡτοιμάσθη καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἐπιστολή, ἐξεκίνησε διὰ τὴν Κόρινθον πεζός. Λεπτὰ νιφάδες χιόνος ἐπιπτον ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ, ἀλλ' ἐχάρη μάλιστα διὰ τοῦτο, διότι τότε δὲν θὰ ἀπῆντα πολλοὺς καθ' ὁδόν, οὐδὲ θὰ ἠναγκαζέτο νὰ ἀποκρίνεται πρὸς τὰς περιέργους ἐρωτήσεις των.

Ἐφθασεν εἰς Κόρινθον τὴν τρίτην ἡμέραν κατακουρασμένος, καὶ διηυθύνθη ἀμέσως πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ ποιμένου τῆς Ἐκκλησίας. Παραδώσας εἰς τοῦτον τὴν ἐπιστολήν, τὸν ἠρώτησε ποῦ δύναται νὰ εὕρῃ τὴν διάκονον Φοίβην.

— Κάθησε μίαν στιγμὴν νὰ ἀναπαυθῇ, ἕως ὅτου ἀποσφραγίσω τὴν ἐπιστολήν, ἀπήντησεν εὐμενῶς ὁ ἱεροκῆρυξ. «ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃς καὶ δι' αὐτὴν μίαν ἐπιστολήν,» προσέθηκε.

— "Οχι, ἀλλὰ ζητῶ πληροφορίας περὶ μιᾶς κυρίας Ἀθηναίας, ἣτις ἦλθεν ἐνταῦθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψεν ἔκτοτε εἰς τὰς Ἀθήνας," εἶπεν ὁ Κλεομένης.

Ὁ ποιμὴν ἠτένισε τὸν Κλεομένην μὲ προσοχήν. «Κάθησε λοιπόν, ἕως ὅτου ἀναγνώσω τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, καὶ τότε πιθανὸν νὰ δυνήθω νὰ σὲ βοηθήσω καὶ ἐγώ», εἶπε, καὶ ἀφῆσας τὸν παῖδα ἐκεῖ εἰς τὴν αἵθουσαν, ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἰδιαιτερόν του δωμάτιον, διότι δὲν ἐγνώριζεν ὁποίας σπουδαίας εἰδήσεις ἡδύνατο νὰ ἐμπεριέχῃ ἡ ἐπιστολή.

(Ἀκολουθεῖ)

#### ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΔΕΝΔΡΑ

— Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουσι πολλὰ φυτικά θαύματα. Τινὰ τῶν δένδρων, ἅτινα φύονται ἐντὸς τῶν Τροπικῶν, προμηθεύουσιν ἐνδύματα ὡς καὶ τροφήν. Ὁ ἐσωτερικὸς φλοιὸς ἄλλων εἶναι τόσον λείος καὶ ἐλαστικὸς ὥστε νὰ χρησιμεύῃ ὡς χάρτης διὰ γράψιμον. Τὸ ἀρτόδενδρον δίδει στερεὰν τροφήν, ὀλίγον μεγαλειτέραν τοῦ Ἰνδικοῦ καρυδίου, ὅταν δὲ κοπῇ εἰς τεμάχια καὶ ψηθῇ, μόλις δύναται νὰ διακριθῇ τοῦ σιταρένιου ἄρτου.

Ἡ κλαίουσα ἰτέα τῶν Καναρίων νήσων εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ ὑγρασίαν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ξηρασίαν, ἀδιακόπως στάζουσα ὕδωρ ἐκ τῶν φύλλων τῆς, καὶ αὐτὸ τὸ οἰνόδενδρον τῆς νήσου τοῦ Μαυρικίου προμηθεύει καλὸν οἶνον ἀντὶ ὕδατος.

Εἰδὸς τι Μελίας ἐν Σικελίᾳ ἔχει χυμόν, ὅστις σκληρύνεται εἰς ζάχαριν καὶ εἶναι ἐν χρήσει ὡς τοιαύτη παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. Τὸ προϊόν τοῦ κηροδένδρου τῶν Ἀνδεων ὁμοιάζει πολὺ τὸν κηρὸν τῶν μελισσῶν.

Προσέτι τὸ βουτυρόδενδρον τῆς Ἀφρικῆς, παρέχει περὶ τὰς 100 λίτρας βουτύρου διὰ μιᾶς, ὅπερ ἀλατιζόμενον δυσκόλως διακρίνεται τοῦ ζωικοῦ βουτύρου.

Τὸ γαλακτόδενδρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς παράγει χυμόν, ὅστις ὁμοιάζει, παχὺ γάλα ἀγελάδος καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ μεταχειρίζονται οἱ ἐγχώριοι.

Εἰς τὴν Κίναν φύεται δένδρον, τοῦ ὁποίου οἱ σπόροι ὁμοιάζουσι μὲ σάπωνα, καὶ χρησιμεύουν διὰ νίψιμον ἢ πλύσιμον.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ χρήσιμα ταῦτα δένδρα, ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῶν Τροπικῶν ἄλλα, τὰ ὅποια εἶναι βλαπτικά εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τοιαῦτα εἶναι, τὸ Ἀνθρωποφάγον, ὅπερ ὁμοιάζει μὲ τὴν μυιοπαγίδα, ἔχον βραχὺν καὶ παχὺν κορμόν, καὶ ὃν ὠπλισμένον μὲ στενάς, ἐλαστικὰς ἀγκυστρὰς ἀκάνθας.

#### ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Ἡ Γῆ ΜΑΣ.

Ταῦτα ἀνέρχονται ἤδη εἰς 63, ἐκ τῶν στοιχείων τούτων μόνον τὸ ἐν τέταρτον εἶναι εἰς ἐνέργειαν εἴτε ὑπὸ τῆς φύσεως ἢ παρὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ φύσις μεταχειρίζεται πολὺ τέσσαρα ἀέρια, τὸ ὀξυγόγον, τὸ ὑδρογόγον, τὸ νιτρογόγον ἢ ἄζωτον, καὶ τὴν χλωρίνην. Μεταχειρίζεται προσέτι δύο στερεὰ, μὴ μεταλλικά σώματα, τὸν ἄνθρακα καὶ τὸ θεῖον. Ἐκ τῶν μεταλλῶν μεταχειρίζεται τὸ κάλσιον καὶ τὸν σίδηρον. Προσέτι μεταχειρίζεται ἐκ τῶν μεταλλοειδῶν μόνον τὸν φώσφορον.

Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ἔργα τοῦ μεταχειρίζεται ὅλα ταῦτα τὰ στοιχεία, μετὰ τινων ἄλλων. Ἡ φύσις τὰ μεταχειρίζεται μὲ φειδωλίαν, ὁ ἄνθρωπος μὲ ἀφθονίαν. Ἡ φύσις μεταχειρίζεται τὸ κάλσιον ἀφθόνως, εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀστέινου σκελετοῦ τῶν ζώων. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὴν ἄσβεστον εἰς τὴν κατασκευὴν οἰκιῶν, καὶ εἰς τὰς συνθέτους μορφὰς αὐτῆς μετ' ἄλλων μετάλλων. Ὁ ἄνθρωπος προσέτι μεταχειρίζεται τὸν κασίτερον, τὸν μόλυβδον, τὸν ὑδράργυρον, τὰ ὅποια ἡ φύσις δὲν μεταχειρίζεται. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὸν ἄνθρακα πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, πρὸς τοὺς καὶ ἡ φύσις, ὡς λ. χ. ὡς ὕλην καύσιμον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνθράκων τούτων παράγει πρὸς ἄλλους σκοποὺς διάφορα χρήσιμα προϊόντα ἐφαρμόσιμα εἰς τὰς τέχνας, ὡς λ. χ. χρωματιστικὰς ὕλας, κ.τ.λ. εἰς ταῦτα δὲ πιθανὸν ν' ἀνακαλύψῃ μίαν ἡμέραν ὅτι ἀκολουθεῖ σκοπὸν τινὰ τῆς φύσεως μὴ ἀνακαλυφθέντα μέχρι τοῦδε.

Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὰ αὐτὰ στοιχειώδη ἀέρια, τὰ ὅποια καὶ ἡ φύσις μετὰ ἄλλων, τὰ ὅποια αὐτὴ δὲν μεταχειρίζεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Οὕτω λ. χ. ὅτε ἄνθρωπος καὶ ἡ φύσις μεταχειρίζονται ὀξυγόγον πρὸς διατήρησιν τῆς καύσεως, ἀλλ' ἡ μὲν φύσις μεταχειρίζεται αὐτὸ συστηματικῶς πρὸς κατασκευὴν, ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὸ πράττει. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται ὡς καὶ ἡ φύσις ὑδρογόγον πρὸς καύσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸς κατασκευὴν. Ὁ ἄνθρωπος ἐπωφελεῖται τῆς παρουσίας τοῦ νιτρογόγον ἢ ἄζωτου πρὸς συγκέντρωσιν ἐνεργείας. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἡ φύσις, δι' αὐτοῦ δὲ τὸ ἄζωτον καθίσταται τὸ σπουδαιότατον στοιχεῖον τῶν ζωτικῶν ὁργανισμῶν. Ἀλλ' ἡ φύσις πράττει ἔτι περισσότερο, κάμνει τὸ ἄζωτον ὁργανιστικὸν συνάμα καὶ συγκεντρωτικόν, εἰς τὴν τέχνην δὲ ταύτην ὁ ἄνθρωπος εἰσέτι δὲν κατάρθωσε νὰ φθάσῃ.

#### ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ.

Περὶ τοῦ Ποντίου Πιλάτου ἐκτὸς τῶν ἱστορουμένων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις πολλὰ ὀλίγα γνωρίζομεν.

Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι ἦτο Ῥωμαῖος ἐκ καλῆς οἰκογενείας στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς ὁπάλληλος ὑψηλῆς περιωπῆς, ἀντιπροσωπεύων κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ τὸν Καῖσαρα ὡς Ἡγεμῶν ἢ Διοικητῆς τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκτὸς δὲ τῆς σκληρότητος τοῦ χαρακτῆρος ὁ Πιλάτος παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος ἀσθενοῦς ἡθικῆς φύσεως καὶ ἄνευ ἀρχῶν, ἄν-